

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2001

(Υπόθεση C-60/01)

(2001/C 108/12)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. Støvlbæk και τη J. Adda, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2001 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία και κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει ότι το πάρκο των καυστήρων που λειτουργεί σήμερα στη Γαλλία είτε θα αποτελέσει αντικείμενο εκμεταλλεύσεως σύμφωνα με τις προϋποθέσεις καύσεως που επιβάλλουν οι οδηγίες 89/369/ΕΟΚ⁽¹⁾ και 89/429/ΕΟΚ⁽²⁾ είτε θα τερματιστεί η εκμετάλλευσή τους εντός ευλόγου χρόνου, ήτοι μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1990 όσον αφορά τις νέες εγκαταστάσεις και μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1996 όσον αφορά τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/369/ΕΟΚ και από τα άρθρα 2, στοιχείο α', και 4 της οδηγίας 89/429/ΕΟΚ, καθώς και από το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι από τα στοιχεία που δημοσίευσαν οι ίδιες οι γαλλικές αρχές και από την απάντηση που οι αρχές αυτές έδωσαν στο έγγραφο οχλήσεως και στην αιτιολογημένη γνώμη προκύπτει αναμφισβήτητα ότι πολλοί καυστήρες έχουν λειτουργήσει, και επτά τουλάχιστον από αυτούς συνεχίζουν να λειτουργούν, χωρίς να τηρούνται οι προϋποθέσεις καύσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/369/ΕΟΚ και των άρθρων 2, στοιχείο α', και 4 της οδηγίας 89/429/ΕΟΚ.

(1) Οδηγία 89/369/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων (ΕΕ L 163 της 14.6.1989, σ. 32).

(2) Οδηγία 89/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις [υφιστάμενες] εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων (ΕΕ L 203 της 15.7.1989, σ. 50).

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2001 ο Francis Panichelli κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 13ης Δεκεμβρίου 2000, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-130/98 και T-131/98, Francis Panichelli κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-61/01 P)

(2001/C 108/13)

Ο Francis Panichelli, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Eric Boigelot, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, άσκησε, στις 12 Φεβρουαρίου 2001 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Δεκεμβρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-130/98 και T-131/98, F. Panichelli κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να κρίνει την αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή και βάσιμη·
2. Κατά συνέπεια:
 - α) να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
 - β) να κρίνει το ίδιο τη διαφορά και να δεχτεί την προσφυγή του αναιρεσειόντος:
 - να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) απέρριψε την από 11 Ιουλίου 1997 αίτησή του και δεν του χορηγήθηκε ο βαθμός Α4 από 1ης Ιανουαρίου 1993, ούτε η προαγωγή την οποία ζήτησε, και δεν συντάχτηκαν εκθέσεις βαθμολογίας για τις περιόδους 1993-1994 και 1995-1996·
 - να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση την οποία υπέβαλε στις 26 Ιανουαρίου 1998 κατά της εν λόγω σιωπηρής αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η από 11 Ιουλίου 1997 αίτησή του·
 - να υποχρεώσει το αναιρεσίβλητο να του καταβάλει, με την επιφύλαξη τροποποιήσεως, το ποσό των 250 000 βελγικών φράγκων (BEF) ως αποζημίωση για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη·
 - να ακυρώσει την απόφαση του γραφείου της ομάδας του κόμματος των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών (στο εξής: ΚΣΕ) να τερματίσει τη σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου του αναιρεσειόντος από 2 Οκτωβρίου 1998 το βράδυ, που γνωστοποιήθηκε στον αναιρεσειόντα στις 2 Ιουλίου 1998 με έγγραφο της προέδρου της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΚΣΕ, Pauline Green, της 30ής Ιουνίου 1998, το οποίο είχε αποσταλεί συστημένο την 1η Ιουλίου 1998,